31985D0187

14.3.1985 *DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH* L 73/27

DECYZJA RADY

z dnia 7 marca 1985 r.

przyjmująca, w imieniu Wspólnoty, zalecenie Rady Współpracy Celnej z dnia 15 czerwca 1983 r. dotyczące działań przeciwko przestępstwom celnym odnoszącym się do kontenerów

(85/187/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając zalecenie Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

zalecenie Rady Współpracy Celnej z dnia 15 czerwca 1983 r. dotyczące działań przeciwko przestępstwom celnym odnoszącym się do kontenerów może zostać przyjęte przez Wspólnotę ze skutkiem natychmiastowym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zalecenie Rady Współpracy Celnej z dnia 15 czerwca 1983 r. dotyczące działań przeciwko przestępstwom celnym odnoszącym się do kontenerów zostaje niniejszym przyjęte w imieniu Wspólnoty ze skutkiem natychmiastowym.

Wspólnota stosuje niniejsze zalecenie w odniesieniu do swoich granic zewnętrznych w takim zakresie, w jakim nie jest to sprzeczne z prawodawstwem wspólnotowym.

Tekst wymienionego zalecenia jest załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady jest upoważniony do wyznaczenia osoby umocowanej do powiadomienia sekretarza generalnego Rady Współpracy Celnej o przyjęciu przez Wspólnotę, ze skutkiem natychmiastowym, zalecenia określonego w art. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 7 marca 1985 r.

W imieniu Rady

A. BIONDI

Przewodniczący

ZALECENIE RADY WSPÓŁPRACY CELNEJ

z dnia 15 czerwca 1983 r.

dotyczące działań przeciwko przestępstwom celnym odnoszącym się do kontenerów

RADA WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając, że przestępstwa celne szkodzą interesom gospodarczym i fiskalnym państw oraz unii celnych i gospodarczych oraz uzasadnionym interesom handlu,

stwierdzając, że przestępstwa celne odnoszące się do kontenerów budzą rosnące obawy,

stwierdzając, że przewożenie towarów w kontenerach stało się jednym z najbardziej powszechnie używanych środków ułatwiających przewóz towarów,

stwierdzając, że kontenery są wykorzystywane w nielegalnym przewozie towarów obciążonych wysokimi należnościami celnymi oraz towarów objętych zakazami lub ograniczeniami przewozu, takich jak broń i amunicja,

stwierdzając także, że kontenery są wykorzystywane w nielegalnym handlu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, będącymi pod kontrolą krajową i międzynarodową, które stanowią wciąż rosnące niebezpieczeństwo dla ludzkiego zdrowia oraz społeczeństwa,

uwzględniając, że organy celne są odpowiedzialne za kontrolę towarów przy przywozie i wywozie w celu zapewnienia stosowania odpowiednich ustawowych i wykonawczych przepisów celnych, jednocześnie czyniąc starania w celu ułatwienia szybkiego przepływu towarów,

uwzględniając Międzynarodową konwencję w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w celu zapobiegania, ścigania i zwalczania wykroczeń celnych (Nairobi, dnia 9 czerwca 1977 r.),

uwzględniając Międzynarodową konwencję dotyczącą uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego (Kyoto, dnia 18 maja 1973 r.),

uwzględniając Konwencję celną w sprawie kontenerów (Genewa, dnia 2 grudnia 1972 r.),

uwzględniając zalecenie Rady Współpracy Celnej w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej (z dnia 5 grudnia 1953 r.),

uwzględniając zalecenie Rady Współpracy Celnej w sprawie systemów zamknięć celnych w odniesieniu do międzynarodowego transportu towarów (z dnia 11 czerwca 1968 r.),

uwzględniając zalecenie Rady Współpracy Celnej dotyczące gromadzenia informacji o przestępstwach celnych (z dnia 22 maja 1975 r.),

ZALECA

aby państwa, bez względu na to, czy są członkami Rady, oraz unie celne lub gospodarcze:

1) przewidywały możliwość dokonywania kontroli kontenerów i ich zawartości, w takim zakresie, jaki jest uznawany za konieczny, w miejscach, gdzie towary są załadowywane lub rozładowywane z kontenerów, lub w jakimkolwiek innym właściwym miejscu wyznaczonym lub zatwierdzonym przez organy celne;

2) stosowały metody wyboru kontenerów do kontroli, z uwzględnieniem czynników fizycznych, dokumentowych i informacyjnych oraz wyrywkowych i systematycznych procedur wyboru. Podstawy dokonywania wyboru powinny być wystarczająco elastyczne, by można je było dostosować do zmiennego charakteru popełnianych przestępstw, jak i przepływu towarów.

   Liczba kontrolowanych kontenerów powinna być dostosowana do ustalonego poziomu ryzyka oraz możliwości danych władz do przeprowadzenia takich kontroli;

3) kontrolowały wybrane kontenery i ich zawartość w stopniu zgodnym z celami rewizji oraz stosowanymi metodami załadunku;

4) zwracały odpowiednią uwagę na wartość kontroli *post facto* dokumentacji odnoszącej się do towarów przewożonych w kontenerach, w szczególności tych, które nie były fizycznie sprawdzone;

5) sprawdzały, jeśli to stosowne, w powiązaniu z rewizją celną, czy kontenery nadal spełniają warunki zatwierdzeń technicznych;

6) zapewniały, do celów kontroli celnej, właściwy poziom bezpieczeństwa w urządzeniach portowych oraz na obszarze składowania kontenerów;

7) wspierały najwyższy poziom skuteczności wymiany informacji między krajem wywozu, krajami tranzytowymi a krajem przeznaczenia, w celu zapewnienia odpowiedniej kontroli i bezpieczeństwa kontenerów oraz przewożonych towarów; oraz

zawierały, w razie potrzeby, dwustronne i wielostronne porozumienia dotyczące przekazywania wszelkich stosownych informacji w odniesieniu do przewożonych kontenerów, w szczególności, gdy jest to możliwe, dotyczących miejsca załadunku, nazwy i adresu przewoźnika, eksportera i faktycznego odbiorcy, wykazu towarów przewożonych w kontenerze, miejsca rozładunku, charakteru plomb założonych na kontener, w celu osiągnięcia najwyższego stopnia skuteczności kontroli;

8) zapewniały, aby funkcjonariusze celni zajmujący się kontrolą i sprawdzaniem kontenerów przeszli szkolenie, które będzie uwzględniać przede wszystkim szczególny charakter transportu i kontroli kontenerów;

9) wspierały możliwie ścisłą współpracę między organami celnymi a organami zawodowymi i władzami zajmującymi się obsługą kontenerów.

WZYWA:

państwa, bez względu na to, czy są członkami Rady, oraz unie celne lub gospodarcze, które przyjmują niniejsze zalecenie, do notyfikowania sekretarzowi generalnemu jego przyjęcia oraz daty, z którą będą stosować zalecenie, a także warunków jego stosowania. Sekretarz generalny przekaże te informacje administracjom celnym wszystkich członków. Przekaże je również wszelkim administracjom celnym, które nie są członkami, lub uniom celnym bądź gospodarczym, które przyjęły niniejsze zalecenie.